

ikke er gaaet for vidt, fremgaar formentlig med tilstrækkelig Tydelighed af de Oplysninger og de Krav, der er fremsat i den som Bil. 8, se Sp. 3681, trykte Redegørelse, som man har indhentet fra Overlæge ved den Kellerske Aandssvageanstalt H. O. Wildenskov.

Det vil af Redegørelsen ses, at Overlæge Wildenskov rejser visse Indvendinger mod de i § 205 i »Fremtidens Forsørgelsesvæsen« II foreslaaede Bestemmelser vedrørende Aandssvageforsorgen.

Disse Indvendinger vil ikke kunne rejses mod § 254 i nærværende Forslag, der svarer til § 205 i »Fremtidens Forsørgelsesvæsen«, men som tilstræber en endnu nøjere Tilknytning mellem Aandssvageforsorgen og de sociale Udvalg.

Aandssvage Personers Anstaltsbehandling er hidtil gennemført ved Indlæggelse paa private med Statsanerkendelse og Statsstøtte drevne Aandssvageanstalter. Betalingen for ubemidlede aandsvages Ophold paa Aandssvageanstalter er ved Lov Nr. 301 af 22. December 1928 fastsat til indtil 1 200 Kr. aarlig, hvoraf 500 Kr. udredes af vedkommende Kommune, i visse Amter mod Refusion fra Amtsfattiggassen af en større eller mindre Andel, eller af den private Forsørger, medens Resten tilskydes af Statskassen.

Til § 255.

Epileptikeres Anstaltsbehandling er hidtil gennemført ved Indlæggelse paa private, af Staten godkendte, Anstalter, af hvilke kun een, nemlig Epileptikeranstalten i Nyborg, modtager Tilskud af Staten. Betalingen for Ophold paa denne Anstalt udgør 1 000 Kr. aarlig, der for ubemidlede Epileptikere udredes af vedkommende Kommune eller private Forsørger, medens Staten yder Tilskud ved Dækning af Anstaltens Driftsunderskud.

Til § 256.

Af det af Socialministeriet nedsatte Udvalg angaaende Vanføreforsorg m. v. er der i dets Betænkning angaaende Invalidebeskæftigelsesspørgsmaalet (aftrykt som Bilag 4 til Folkgeforsikringsforslaget, se dette Forslag Sp. 3945 fig.) foreslaaet, at der i Lovforslaget om offentlig Forsorg optages en Bestemmelse om, at der angaaende Personer over 30 Aar, som søger Hjælp hos Kommunen, skal afgives en Indberetning til Invalideforsikringsretten, saafremt en Undersøgelse viser, at paagældende paa Grund af en invaliderende Lidelse bør undergives Foranstaltninger som i Folkgeforsikringsforslagets § 60 nævnt. Ministeriet

mener imidlertid ikke fuldtud at kunne følge dette Forslag, dels fordi den foreslaaede Aldersgrænse »over 30 Aar«, der skulde svare til den i Folkgeforsikringsforslagets § 63 foreslaaede Grænse »under 30 Aar«, forekommer mindre rationel i nærværende Regler om offentlig Forsorg, dels fordi en saadan Regel maa befrygtes at kunne vække urigtige Forventninger om Opnaelse af de af Invalideforsikringen flydende Goder, og endelig forekommer Udtrykket »invaliderende« for omfattende og for usikkert som Grundlag for det sociale Udvalgs Bedømmelse. Man mener derfor ikke at kunne gaa videre end at give de i nærværende Paragraf og i § 257 (Talelidende) indeholdte Bestemmelser om, at Udvalget, forinden det træder til, skal have indhentet en Udtalelse fra Invalideforsikringsretten om, hvorvidt paagældende ikke kan hjælpes i Henhold til Folkgeforsikringsloven.

Der henvises iøvrigt til Udvalgets Bemærkninger til den tilsvarende Bestemmelse (Bilag 5 c, ad § 208, se Sp. 3573).

Anstaltsbehandling af vanføre og lemlæstede er hidtil gennemført ved Indlæggelse paa »Samfundet og Hjemmet for Vanføre«, der modtager Tilskud af Staten. Betalingen for Opholdet udredes for ubemidlede Personer af vedkommende Kommune eller private Forsørger.

Til § 257.

De foranstaaende Bemærkninger om Hjælpen til vanføre og lemlæstede gælder ogsaa forsaavidt angaar Talelidende.

Talelidendes Anstaltsbehandling er hidtil gennemført ved Indlæggelse paa Statens Institut for Talelidende eller paa en privat statsanerkendt Anstalt. For Ophold paa Statens Institut erlægges en Betaling af 10 Kr. pr. Uge for et Kursus med Kost og Logi, for Ganespaltepatienter dog 12 Kr., hvilken Betaling for ubemidlede Patienter udredes af vedkommende Kommune eller private Forsørger.

Til § 258.

Det gælder for de blinde som for de øvrige i disse Bestemmelser om Særforsorg omhandlede Personer, at det sociale Udvalgs Forpligtelse til at træde til kun gælder i Trangstiltfælde. Imidlertid indtager Blindeforsorgen ligesom ogsaa Forsorgen for døvstumme og tunghøre en Særstilling, idet der gennem Aarene er skabt en Centralisation, som det er ønskeligt at opretholde og hvorom nærmere henvises til Udvalgets Bemærkninger til de tilsvarende Bestemmelser (Bilag